ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιανουαρίου 1999

με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 2 και 10 της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(1999/80/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση [1], και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, προτάσει της Επιτροπής, να επιτρέπει ομοφώνως, σε κάθε κράτος μέλος, τη λήψη ειδικών μέτρων, κατά παρέκκλιση της οδηγίας αυτής, με σκοπό την απλοποίηση της είσπραξης του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, σύμφωνα με την επιστολή που έλαβε η Επιτροπή στις 19 Μαρτίου 1998, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε την άδεια να λάβει ένα μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 2 και 10 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν, στις 17 Απριλίου 1998, για το αίτημα που υπέβαλε η Ιταλική Δημοκρατία·

ότι το ειδικό αυτό μέτρο αποβλέπει κατ' αρχάς στην απαλλαγή, χωρίς δικαίωμα έκπτωσης του φόρου, των παραδόσεων παλιοσίδηρου και άλλων ανακτήσιμων υλικών που πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις οι οποίες, είτε έχουν μόνιμη εγκατάσταση και έχουν πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους κύκλο εργασιών χωρίς φόρους μικρότερο ή ίσο με 2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες είτε δεν έχουν μόνιμη εγκατάσταση·

ότι το μέτρο αποβλέπει κατά δεύτερο λόγο στη χορήγηση δικαιώματος επιλογής (option) υπέρ του γενικού καθεστώτος του φόρου των επιχειρήσεων που έχουν μόνιμη εγκατάσταση και των οποίων ο κύκλος εργασιών χωρίς φόρους που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του προηγουμένου έτους περιλαμβάνεται μεταξύ 150 εκατομμυρίων και 2 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών·

ότι το μέτρο αυτό αφορά, τέλος, ένα καθεστώς αναστολής του φόρου, με δικαίωμα έκπτωσης, για τις παραδόσεις απορριμμάτων μη σιδηρούχων μετάλλων, ανεξάρτητα από τον κύκλο εργασιών χωρίς φόρους της επιχείρησης·

ότι το εν λόγω καθεστώς είναι ικανό να αποτελέσει αποτελεσματικό μέσο καταπολέμησης της φοροδιαφυγής που τείνει να αναπτυχθεί στον τομέα αυτό·

ότι, συνεπώς, το συγκεκριμένο καθεστώς ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι η Επιτροπή ενέκρινε, στις 10 Ιουλίου 1996, ένα πρόγραμμα εργασίας το οποίο συνοδεύεται από χρονοδιάγραμμα προτάσεων που προβλέπουν μια προοδευτική και σταδιακή πορεία προς ένα κοινό σύστημα ΦΠΑ για την ενιαία αγορά·

ότι, για τους λόγους αυτούς, ενδείκνυται να χορηγηθεί η άδεια μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000, πράγμα που θα επιτρέψει να αξιολογηθεί τότε κατά πόσο το μέτρο παρέκκλισης συμβιβάζεται με τη γενικότερη προσέγγιση του νέου συστήματος ΦΠΑ·

ότι η παρέκκλιση αυτή δεν θα έχει επιπτώσεις επί των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από τον ΦΠΑ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει, από την 1η Ιανουαρίου 1999 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, ένα ειδικό καθεστώς φορολόγησης στον τομέα των μεταχειρισμένων υλικών και απορριμμάτων, το οποίο περιλαμβάνει διατάξεις παρέκκλισης από την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ.

Οι διατάξεις παρέκκλισης που προβλέπονται από το καθεστώς αυτό ορίζονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και με την επιφύλαξη του άρθρου 3, απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ οι παραδόσεις μεταχειρισμένων υλικών και απορριμμάτων που αποτελούνται ιδίως από χαρτιά, χαρτόνια, ράκη ή γυαλιά και οι οποίες πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις:

[1] ΕΕ L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/95/ΕΚ (ΕΕ L 338 της 28. 12. 1996, σ. 89).

— οι οποίες διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση και των οποίων ο κύκλος εργασιών χωρίς φόρους, που πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο έτος, είναι μικρότερος από 2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες,

— οι οποίες δεν διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση.

Μπορεί να επιτραπεί στις επιχειρήσεις της πρώτης περίπτωσης, οι οποίες έχουν κύκλο εργασιών χωρίς φόρους, κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, μεγαλύτερο από 150 εκατομμύρια ιταλικές λίρες να μην υποβάλουν τις παραδόσεις αυτές στο ειδικό καθεστώς που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι παραδόσεις απορριμμάτων μη σιδηρούχων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων και όσων έχουν υποστεί χονδρική αρχική επεξεργασία που επιτρέπει τη μετατροπή τους σε πρωτογενείς τύπους, με τη βοήθεια ελάχιστων και στοιχειωδών τεχνικών διαρθρώσεων, υπόκεινται σε καθεστώς αναστολής της πληρωμής του φόρου.

Υπόκεινται επίσης στο καθεστώς αυτό αναστολής της πληρωμής του φόρου, οι παραδόσεις μεταχειρισμένων υλικών και απορριμμάτων, εκτός των απορριμμάτων μη σιδηρούχων μετάλλων, που πραγματοποιήθηκαν από υποκείμενους στον φόρο, οι οποίοι δραστηριοποιούνται τόσο στον τομέα των απορριμμάτων μη σιδηρούχων μετάλλων όσο και στον τομέα των άλλων ανακτήσιμων υλικών, εφόσον οι πράξεις που αφορούν τα απορρίμματα μη σιδηρούχων μετάλλων δεν έχουν δευτερούονται χαρακτήρα.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 18 Ιανουαρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

O. LAFONTAINE